

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η κυβέρνησις ήμων κατήντησε πλέον τέλεια νεωτάτου μηχανισμού δούτε à surprises. Τὰ λαμβάνετε εἰς χειρας σας τὰ διαθέλικα αὐτὰ μηχανήματα, τὰ περιεργάζεσθε, θαυμάζετε τὸ κομψὸν αὐτῶν ἔξωπερτον, καὶ ἐνῷ προσπαθεῖτε νὰ τὰς ἀνοίξετε διὰ νὰ ἴδητε τὶ εὔμορφον περιέχουν, ἐκρήγνυνται αἴρνιδιας μόνας τῶν καὶ σᾶς κτυπᾷ τὴν μύτην βιαίως ἢ κιδαρίς ἐνὸς ἀνακύπτοντος τούρκου, ἢ σᾶς ἐκβάλλει τὴν γλῶσσαν του περιπαίζων τὴν ἐκπληξὴν σας γελωτοποιός, ἢ μορφάζει παρατηρῶν τὴν ὅψιν σας καὶ δεικνύων τοὺς λευκοὺς του ὄδόντας κατάμαυρος ἀράπης, καὶ σᾶς ἀναγκάζουν νὲ κάμετε τὸ κωμικότερον ἐκεῖνο τῶν κινημάτων, τὸ τοῦ ἔξαρνιζομένου ἀνθρώπου. Τὸ αὐτὸ ἀπαράλλακτον κίνημα δὲν θὰ ὑπῆρξεν ἀνχυμφιβόλως ἀνθρωπός, ὅστις νὰ μὴ ἔκαμεν ἐν Ἑλλάδι τὴν ἡμέραν, καθ' ἥν ἐδημοσιεύθη τὸ περὶ συγκλήσεως τῆς βουλῆς διάταγμα, εἰκοσιτέσσαρας μόλις ὥρας μετὰ τὸ περὶ προσκλήσεως τῶν δύο νέων ἡλικιῶν τῆς ἐφεδρείας. Γρὶ τὴν κατεσκληκυῖαν μορφὴν τοῦ σώματος αὐτοῦ νομίζετε δὲν εἶνε δύνατὸν νὰ ὑπολείπεται ἢ ἐλαχίστη πλέον ἵκμας ζωῆς, ὅτι τὴν ἐπιδερμίδα ἀπὸ τοῦ ὄστου δὲν χωρίζει οὐδεμία τολμηρὴ προεξοχὴ μύσος, ὅτι τὰ νεῦρα κατήντησαν κλωσταὶ ἐπικινδυνοὶ νὰ διαρραγῶσιν εἰς τὴν ἐλαχίστην ἔντασιν, καὶ ἀπορεῖτε ὅταν ἀνακαλύπτετε ὅτι ὑπὸ τὸ εὐθραυστὸν καὶ λεπτοφυὲς αὐτὸ περιβλημα ὑπολανθάνει φώμη Κουταλιανοῦ καὶ ἰσχὺς Θεοδώρου Γεωργίου, ὅτι αἱ ἴγνυες εἶνε σύδηραι, ὅτι τὸ στέργον δύναται ν ἀνθεξῃ εἰς τὴν μεγαλείρων πίεσιν καὶ ὅτι ἡ πυγμὴ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κρανιοθραύστης.

Τὶς θὰ ἐπίστενε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὅτι ὁ τὴν ἀπόλυτον ἀκινησίαν ὡς τὸ κάλλιστον τῶν ὅσων ἔχει νὰ κάμη πρεσβεύων ἵνδος φακίρης, ὁ βραχυμάν ὁ ἀναμένων ἐν διαρκεὶ τοῦ στερεώματος θεωρίᾳ ὅπως ἢ ἔξ ὕψους πρόνοια τῷ δεῖξῃ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν τῶν ναῶν τῆς Ἱερουσαλήμ ἐξηπλωμένος μουσουλμάνος ἐπαίτης, ὃν καὶ ἀν πατήσῃ καὶ ἀν λακτίσῃ καὶ ἀν συντρίψῃ τὶς δὲν μετασαλεύει, τῶν ὅποιων τὰς ἰδέας καὶ τὰς στάσεις ἐφαίνετο ὄριστικῶς ἀποφασίσασε νὰ μαρτυῇ ἢ κυβέρνησις, θὰ ἐξετίνασσετο αἴρνης τόσον βιαίως τοῦ ληθέργου του καὶ θὰ συνεκίνει ὡς δι 'ἡλεκτρισμοῦ καὶ ὅλου τὸ ἔθνος ἐκπληκτον; Ή πρόσκλησις τῆς ἐφεδρείας ἡρκεὶ πληρέστατα πρὸς τοῦτο ἀλλὰ δὲν ἡρκέσθη καν εἰς αὐτὴν, καὶ ἡ σύγκλησις τῆς βουλῆς ἡλθε νὰ ἐμβάλῃ εἰς νέαν ταραχὴν τὰ πνεύματα καὶ εἰς νέαν δοκιμασίαν τὰς ψυχάς. Τὶ τὴν θέλει ὅπου τὴν ἔφερε; Τὶ σχέσιν ἔχουν πρὸς ἀλληλα τὰ δύο μέτρα; Οσῳ προσεγγίζει ἡμᾶς εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐνέργειας τὸ πρῶτον, τόσῳ δὲν μᾶς ἀπομακρύνει τὸ δεύτερον; Μήπως τὸ κάμνει διὰ νὰ πέσῃ; Θὰ γείνῃ (τὸ αἰώνιον ἐκεῖνο κατηραμένον ἐρώτημα τὸ ἀποίον τόσον καιρὸν εἶχομεν εὐτυχῶς πάνσῃ νὰ ἀκούωμεν) θὰ γείνῃ ἀρά γε ἀπαρτία: Θὰ τὸν πολεμήσῃ ὁ Τρικούπης; Θὰ τὸν ὑποστηρίξῃ ὁ Σωτηρόπουλος; Θὰ διαρκέσῃ τάχα πολὺ ἡ σύνοδος;

Τὰ ἐρώτήματα ταῦτα ἐννοεῖται ὅτι πάντες τὰ προβάλλουσιν, οὐδεὶς δύως ἀπαντᾷ. ήκιντα δὲ πάντων ἡ κυβέρνησις, μέγας Ἀρποκράτης πεφιμωμένος τὸ στόμα διὰ τῶν ἴδιων του δακτύλων. Τὶ ἀνάγκην ἔχει αὐτὴ νὰ διδῃ τὴν ἔξηγησιν τῶν μυστηρίων της; Προτήτερα τὴν κατηγόρουν ἀδιακόπως ὅτι ώμιλει πολὺ καὶ ἐπράττειν ὀλίγον· εἰς ἀντεκδίκησιν καὶ αὐτὴ τόρα πράττει, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου, καὶ ἐλάχιστα λέγει περὶ τῶν πράξεων της, συγχύζουσα τοὺς εὐαισθήτους, ἔξοργίζουσα τοὺς εὐεξάπτους, διακόπτουσα τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν σκεπτικῶν καὶ ταράσσουσα ἐν γένει τὴν μεγάλην αὐτὴν νευρικήν, ἦτις καλεῖται κοινὴ γνώμη. Οἱ δὲ μεμυημένοι λέγουσιν ὅτι πρὸς τοῦτο ἡ boîte à surprises

περικλείει πολλὰς ἄλλας ἀκόμη ἐκπλήξεις: ἐκποίησιν μοναστηριακῶν κτημάτων, καταναγκαστικὸν δάκνειον, αὖτις τοῦ ὄρου τῶν στρατευσίμων ἡλικιῶν, πρόσκλησιν ὑπολειπομένων σειρῶν ἐφεδρείας, σύγκλησιν ἐθνοφρουρᾶς, καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα.

Τόσω τὸ καλλίτερον! Ἀπαξίειλθαΐσα εἰς τὴν ὄδὸν τῶν προσκλήσεων καὶ τῶν συγκλήσεων, ὑπέροχε ἐλπίς ὅτι θὰ πάύσῃ πλέον τὰς παρακλήσεις, τὰς ἐγκλήσεις καὶ τὰς ἔντεγκλήσεις, καὶ θὰ κατορθώσῃ ἵσως νὰ φύξῃ καὶ εἰς μίαν λύσιν.

Kρέκ

ΑΣΜΑ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ως πότε, παλληκάρια, rā ζῶμερ 'στὰ στερά κι' ὁ Θοδωρῆς rā χάσκη καὶ rā μᾶς τυραννᾶ; ἡ μέραις rā διαβαίροντα μὲ τῆς παραγγελλαῖς κι' ἐμεῖς rā ξυοῦμε πάρτα τῆς ἀδεζαὶς μας κοιλαῖς;

Ω

Νὰ τρέχῃ rā σ' ἀρπάζῃ καθέρας σταυρωτὴς ἐκεῖ ὅποι φεμβάζεις, ἐκεῖ ποῦ περπατεῖς, κι' ἐκείραις ἡ τρονμπέταις μὲ λύσσα rā κτυποῦν καὶ τύκτα καὶ ἡμέρα ταύτη μας rā τρυποῦν;

Ω

Ν' ἀκοῦς προσκλήσεις τέας ὀκτὼ ἡλικιῶν, ως ποῦ rā μᾶς ἀλλάξοντα καὶ πίστην καὶ θεόν; Κάλλιο σαράτα χρόγα σκλαβὺ καὶ φυλακή, παρ' ἐξηγημένης τώρα φωτιὰ εἰρητική.

Σούρα

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΑΔΙΚΟΥΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Ἐνῷ τὸ ἔθνος πάνοπλον ἐτοιμάζεται νὰ ριφθῇ εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα, δι' οὐ μέλλει ἵσως νὰ κριθῇ ἢ τύχη τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐνῷ προσπαθεῖτε νὰ ἐφελκύσητε τὰς συμπαθείας τῶν λαῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων τῆς Εύρωπης διακηρύσσοντες ὅτι ὁ ἀγῶν ὑμῶν εἶνε ἀγῶν τοῦ δικαίου κατὰ τὴς κυθαιρεσίας, ἀγῶν τοῦ φιλανθρώπου πολιτισμοῦ κατὰ τῆς σκαιᾶς βαρβαρότητος, ἐντούτοις ταυτοχρόνως ἐν μέσῃ πρωτευούσῃ καθ' ὑμετέραν διαταγὴν ἢ τούλαχιστον καθ' ὑμετέραν ἀνοχὴν ἐτελέσθη ἐγκληματικότεροπαῖον, ὅλεθρος θηριώδης, ἀνήκουστος. Τπεικοντες τέλος εἰς τὸν κ. Δαύνην, ἐκηρύζατε τὸν πόλεμον... καθ' ἡμῶν. Ο κ. Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἐκλαβὼν καὶ ἐρμηνεύσας κατὰ γράμμα τὴν εἰς τὰ πατριωτικά θαύματα συγγάγεις ἀπαντῶσαν μεταφορικὴν ἐκφραστιν: ενὰς ἐζοντώσωμεν τοὺς ἀπίστους, τὰσκυνθίδια!» ἐπεχείρησε πράγματι τὴν ἔξοντωσιν τοῦ ἡμετέρου γένους. Ἐν μᾶς νυκτὶ καὶ μόνῃ (ἀντιστάσεως μὴ οὔσῃς) ἐθανατώθησαν καὶ εὐρέθησαν νεκροὶ τὴν πρωίαν ὄγδοήκοντα κύνες, ων τινες μάλιστα ἐμειναν ἀταφοι ἐπὶ ἡμέρας εἰς τὴν θέσιν, ἐν ἡ μαρτυρικῶς ἐπεσον. Καὶ ἡκούσθη θρῆνος καὶ ὄδυρμος εἰς ὅλην τὴν ἡμετέραν κυρότητα· καὶ ἐμειναν σκύλοις γῆραις καὶ σκύλακες ὄρφανοι. Καὶ δὲν ἡκούσθη μία κάν-